

İman Aileleri

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Elç. 10:1-28, 34, 35; 1Ko. 2:2; 1Se. 5:21, 22; Yü. 1:12, 13; 3:7; 1Yü. 5:1.*

HATIRLAMA METNİ: “Biz de... önümüze konan yarışı sabırla koşalım. Gözümüzü imanımızın öncüsü ve tamamlayıcısı İsa’ya dikelim. O kendisini bekleyen sevinç uğruna utancı hiçe sayıp çarımha ölüme katlandı ve şimdi Tanrı’nın tahtının sağında oturuyor” (*İbraniler 12:1, 2*).

Hayatın hangi aşamasında olursak olalım, nelerden geçmiş ya da yolda nelerle karşılaşacak olursak olalım, bulunduğumuz kültürün yapısı içinde var oluruz. Anne-babamız, çocuklarımız, yuvalarımız, ailelerimiz hatta kilisemiz; bunların tümü içinde buldukları kültürün etkisi altındadır, hem de çok. Başka sebeplerin de etkisi olmakla birlikte, Sebt gününün Pazar’a değiştirilmesi dönemin kültürünün kiliseyi güçlü bir şekilde ve olumsuz yönde nasıl etkilediğinin önemli bir örneğiydi. Bir kilisenin yanından geçerken Pazar ibadetiyle ilgili tabelaları her gördüğümüzde, kültürün gücünün ne kadar geniş kapsamlı olabileceğinin sert bir hatırlatıcısıyla karşılaşırız.

Hristiyan aileler kültürel zorluklarla sürekli karşılaşılıyorlar. Bazen kültürün etkileri iyi olabilir; fakat maalesef çoğu zaman etki olumsuz.

İyi haber şu ki, müjdenin gücü bize kültürün getirebileceği zorluklarla mücadele edebilmemiz için ışık, teselli ve kuvvet sağlıyor. Bu hafta, “aralarında evrendeki yıldızlar gibi parladığınız bu eğri ve sapık kuşağın ortasında, kusursuz ve saf Tanrı’nın lekesiz çocukları” (*Filp. 2:15*) olmaya çalışırken, nasıl “iman aileleri” olabileceğimize bakacağız.

**15 Haziran Sebt Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.*

İyi Olana Sımsıkı Tutunun

Müjde yeryüzüne dağıldıkça, Hristiyanlar farklı kültürlerle ve birçoğu aileyle ve sosyal ilişkilerle ilgili farklı uygulamalarla karşılaşılıyor. Hristiyan müjdeciler için en büyük meselelerden bir tanesi de, kendilerinin rahatsız edici bulabilecekleri aile ilişkilerine dair olanlar da dahil, karşılaştıkları farklı konularla ilgili birçok toplumsal kuralla ne şekilde muhatap olabilecekleridir.

Elçilerin İşleri 10:1–28, 34, 35 ayetlerini oku. Buradan, farklı kültürlerle muhatap olurken kendi sınırlarımızı ve önyargılarımızı aşma ihtiyacımızla ilgili ne öğrenebiliriz?

Mesih'in ölümü, her yerdeki her insan içindi. Birçok kişi bu harika gerçeği henüz bilmiyor. Bu haberi insanlara karşılık verecekleri bir davetiye ile ulaştırmak, Hristiyanların müjdecilik görevidir. Allah taraf tutmadığı için, Hristiyanlardan herkese saygıyla ve doğrulukla davranarak, onlara aynı zamanda kendileri için de olan iyi haberi kucaklama şansını vermeleri istenir.

Müjdenin diğer kültürlerle sunulması konusunda ilgili olarak ilk Hristiyan müjdeciler hangi sonuçlara ulaştılar? Bu ayetlerden hangi ilkeleri çıkarabiliriz? *Elç. 15:19, 20, 28, 29; 1Ko. 2:2; 1Se. 5:21, 22.*

Her kültür onu oluşturan halkın düşkün durumunu yansıtıyor olsa da, toplumların Kutsal Yazı'yla uyuşan, hatta müjdenin gayesi için kullanışlı olabilecek inançları da olabilir. Dünyanın birçok farklı kültüründe ailede ve toplumda yakın ilişkilere verilen değer buna bir örnek. Hristiyanlar iyi olan ve Kutsal Kitap ilkeleriyle uyumlu olanları onaylayıp destekleyebilir.

Aynı zamanda, Allah'ın gerçeğinden taviz verilmemelidir. Kilise tarihi, tavizin ve kültürlerle uzlaştırma çabasının gerçek Hristiyanlık süsü verilmiş ancak çeşitli sahte Hristiyanlık inançlarından oluşan karmaşık bir bileşimi ortaya çıkardığını gösteriyor. Şeytan bu dünyanın tanrısı olduğunu iddia ederek karışıklığı seve seve yayıyor, fakat İsa bu dünyayı fidyeye kurtardı ve O'nun Ruhunu izleyicilerini tüm gerçeğe yöneltiyor (*Yu. 16:13*).

İmanın ne kadarı yaşadığın kültür tarafından şekillendirilmiş, ne kadarı Kutsal Kitap gerçeği? Bu ikisini ayırt etmeyi nasıl öğrenebilirsin? Verdiğin cevabı derste tartışmak için hazırlan.

Kültürün Aile Üzerindeki Gücü

“Doğru ve adil olanı yaparak yolumda yürümeyi oğullarına ve soyuna buyursun diye İbrahim’i seçtim. Öyle ki, ona verdiğim sözü yerine getireyim” (Yar. 18:19).

Biçimleri çok çeşitli olabilmekle birlikte, aileler toplumu inşa eden yapı taşlarıdır; o yüzden çeşitli toplulukların birçok belirli kültürel özelliği doğrudan aileyle bağlantılıdır. Örneğin, eski kültürlerden birinde ölmüş anne-babasının cesetlerini yemek bir erkeğin sorumluluğu kabul edilirdi; bir diğerinde, evlenmek isteyen erkek gelinin babasına çeyiz olarak rakip kabilelerden insanların kurutulmuş kafataslarını getirmek zorundaydı. Modern zamanlarda dahi, çocuklarla, flörtle, boşanmayla, evlilikle, anne-babalarla ve benzeri konularla ilgili fikirler çok fazla değişiklik gösteriyor. Bu çeşitli kültürlerle mesajımızı yayarken, onlarla kendi inançlarımızdan taviz vermeden fakat gereksiz sorunlara da yol açmamaya dikkat ederek ilişki kurmanın yollarını öğrenmek zorundayız. Aynı zamanda, daha da hassas bir konu olarak, hangi kültürel etkilerin ailemize tesir ettiğinin farkında olmalıyız.

Aşağıdaki örneklerde kültür aile hayatını hangi şekillerde etkiledi? Bu örneklerden hangi ilkeleri öğrenebiliriz?

Yar. 16:1–3 _____

Yar. 35:1–4 _____

Ezra 10 _____

1. Krallar 11:1 _____

Hiçbirimiz dünyadan kopuk yaşamıyoruz; hepimiz ve ailelerimiz içinde yaşadığımız kültürden etkileniyor. Hristiyanlar olarak bizim üzerimize düşen, içinde yaşadığımız kültürün imanımıza uyumlu unsurlarını tutarak, fakat onunla ters düşenlerden de mümkün olduğunca kaçınarak, toplumun içinde elimizden geldiğince var olmaktır.

İçinde yaşadığın kültürde aile yaşamına yardımcı ve Kutsal Kitap’la uyumlu olan şeyler neler? Olmayanlar neler? Hayati gerçeklerden taviz vermeden, imanını yaşadığın kültüre en iyi şekilde nasıl adapte edebilirsin?

Değişim Zamanlarında Aileleri Ayakta Tutmak

Hangi kültürde yaşadıkları fark etmeksizin, değişim aileler için kaçınılmaz ve rahatsızlık verici bir olaydır. Bazı değişimler hayatın döngüsü içinde tahmin edilebilir bir geçişle ilgilidir. Fakat ölümler, felaketler, savaş, hastalıklar, taşınma ya da iş hayatındaki başarısızlıklar gibi değişimler çoğunlukla tahmin edilemez. Birçok aile kendi toplumlarında ve ülkelerinde ekonomik ve sosyal değişimlerle karşı karşıya kalıyor. Diğer değişimler ise doğrudan kültürle ilişkilidir.

Aşağıda insanların karşılaştıkları büyük, hatta sarsıcı değişimlerin örnekleri var. Hayal gücünü kullanarak kendini onların yerine koy. Bu değişiklikler onların aile hayatlarını ne şekilde etkiledi? Hangi yöntem başa çıkmana yardım ederdi? Hangi şekillerde farklı tepki verebilirdin?

- İbrahim, Sara ve Lut (*Yar. 12:1–5*)

-
- Hadassa (*Ester 2:7–9*)

-
- Daniel, Hananya, Mişael ve Azarya (*Daniel 1*)

Değişimle birlikte, kayıp ve yakın geleceğe dair belirsizliğin verdiği endişe de tecrübe edilir. Ailenin değişimlere uyum sağlama becerisine bağlı olarak, bu deneyimler insanları yeni büyüme seviyelerine itebilir ve ruhsal konulara değer vermelerini sağlayabilir, ya da onları gerginliğe ve endişeye sürükleyebilir. Şeytan, Allah'a karşı şüphe ve güvensizlik duygusu uyandırma umuduyla, değişimlerin getirdiği aksamayı suistimal eder. Allah'ın Sözü'nün vaatleri, aile ve arkadaş destekleri ve hayatlarının Allah'ın elinde olduğu güvencesi pek çok iman kahramanına hayatlarındaki çok ciddi çalkantılarla başa çıkmalarında yardım etmiştir.

Sarsıcı bir değişim geçiren birini (hatta bir ailenin tümünü) tanıyorsan, onlara yardım etmek ve onları cesaretlendirmek için pratik bir şey yap.

Birinci Nesil İmana Doğru

Yeşu ve çağdaşları öldükten sonra İsrail’de nasıl bir iman krizi ortaya çıktı? *Hak. 2:7-13.*

Kiliseler gibi kurumlarda değerlerin ve inançların sonraki nesillere nasıl iletildiği üzerine yapılan çalışmalar, kurucuların inançlara çok derinden bağlı olduklarını gösteriyor. Bu inançları ilk savunucuları onlardı. Bir-iki nesil sonra, birçokları değerlerin dayandığı ilkeleri unuttular. Kuruma ayak uydurular da, bu genelde bir alışkanlıktan öteye geçmiyor. Sonraki nesillerde ise alışkanlıklar geleneğe dönüşme eğilimi gösteriyor. Kurucuların coşkusundan eser kalmıyor.

Allah’ın hiç torunu olmadığı, sadece çocukları olduğu söylenir. Sence bu ne anlama geliyor? *Ayrıca bkz. Yu. 1:12, 13; 3:7; 1Yu. 5:1.*

Hristiyanlığın pek çok nesli boyunca değerleri aktarmanın yaygın yöntemi, yaşlıların inandıkları şeyleri gençlere anlatmaları olmuştur. Fakat kişinin anne-babasının ya da kilisenin inançlarını öğrenmesi, kişisel iman değildir. Hristiyan olmak, tarihi ve doktrini olan bir kuruma mensup olmaktan çok daha fazlasıdır. Gerçek iman kalıtsal, nesilden nesle doğal olarak geçen bir şey değildir. Her kişi Mesih’i kendi başına tanımalıdır. Anne-babaların elinden ancak bu kadar gelir. Bir bütün olarak kilise ve özellikle de anne-babalar, gençlerin doğru seçimi yapmak istemelerini sağlayacak ortamı yaratmak için ellerinden geleni yapmalıdırlar, fakat sonuçta bir neslin müjdeye kazanılması ya da kaybedilmesi birer birer olur.

Ateizmden dönen Joe, güçlü bir ihtida (dönüşüm) tecrübesi sonrasında, yetişkin olarak Yedinci Gün Adventist Kilisesine katıldı. Adventist bir kadınla evlendi ve birkaç çocuk sahibi oldu, bunlar tabii ki imanının içinde büyüdüler. Bir gün çocuklarının ruhsal durumu hakkında düşünürken, “Keşke çocuklarımız da benimle aynı tecrübeyi yaşasalardı!” dedi. Orada olsaydın, ona ne söylerdin?

Yirmi Birinci Yüzyılın Habercileri

Eugene Peterson, Kutsal Kitap'ın serbest çevirisi olan sevilen eseri *The Message [Mesaj]*'da, Kutsal Kitap kavramı olan "müjde"nin geçtiği her yerde "mesaj" sözcüğünü kullanıyor. İsa hakkındaki iyi haber gerçekten de dünyanın bugün halen ihtiyaç duyduğu *mesaj*'dır. Hristiyan aileler bunu birlikte tecrübe etmeye ve içinde yaşadıkları kültürde paylaşmaya çağırılırlar.

Aşağıdaki ayetleri kullanarak "mesaj"ı nasıl özetlerdin? Mat. 28:5–7; Yu. 3:16; Rom. 1:16, 17; 1Ko. 2:2; 2Ko. 5:18–21.

Öğrencilerin her yere iletildiği ilk haber İsa'nın dirilişiydi. Bugünün Hristiyan aileleri, İsa'nın Kendisinin dediği gibi "O ölümden dirildi" (Mat. 28:7) haberini duyuran kalabalık bir haberciler dizisine katılıyorlar. İsa'nın Kendisi hakkında, Allah ve O'nun günahkârlara olan sevgisi hakkında, bağışlanma hakkında ve O'na iman aracılığıyla sonsuz hayat güvencesi hakkında söylediği diğer her şeyi inandırıcı yapan, O'nun dirilişinin gerçekliğidir.

Müjde için coşkulu. Kutsal Yazı, müjdenin İsa'nın ilk izleyicilerinin hayatları üzerindeki şiddetli etkisine ilişkin ipuçları veriyor. Evlerini Kutsal Kitap çalışmalarına açtılar; birlikte dua edip birlikte yediler, paralarını ve kaynaklarını paylaştılar ve birbirlerini gözettiler. Aileler topluca mesajı kucakladı. Birden kusursuz insanlar mı olmuşlardı? Hayır. Aralarında anlaşmazlıklar ve uyuşmazlıklar oluyor muydu? Evet. Fakat Mesih'in bu izleyicileri her nasılsa farklıydı. Allah'a ve birbirlerine olan ihtiyaçlarının farkındaydılar. Evde ve kilisede birliğe ve uyuma öncelik vererek, İsa'nın Getsemani'deki duasını yerine getirmeye çalışıyorlardı (Yu. 17:10–23). Birbirlerine ve inanmayanlara karşı cesaretle tanıklıkta bulunuyor, hatta inançları uğruna hayatlarını tehlikeye atıyorlardı.

Bizim için de öyle olmalıdır. Dinle ilgili konulara önyargılı olan günümüz dünyasında bile, bir konuda heyecanlı olan insanlar halen söz hakkı elde edebiliyorlar. Ruh, insanların yüreklerini müjdeye ilişkin heyecanla doldurmayı arzuluyor. İyi haber Söz'ün içinde olduğu gibi bizim yüreklerimizde de gerçekten iyi olduğunda, paylaşmak kendiliğinden ve durdurulamaz bir şekilde olacak.

Kendi ailenin paylaşmaya çağrıldığımız "mesaj"ın daha iyi bir müjdecisi olmasını sağlamak için onda hangi değişikliklerin yapılması gerekebilir?

EK ÇALIŞMA: Ellen G. White, *Peygamberler ve Krallar* kitabında “In the Court of Babylon [Babil Sarayında],” s. 479–490 [Geçmişten Sonsuzluğa 2. cilt, s. 283–290]; *Gospel Workers [Müjde İşçileri]* kitabında “Words of Caution [Uyarılar],” s. 324, 329 ve “No Respect of Persons With God [Tanrı İnsanlar Arasında Ayrım Yapmaz],” s. 330, 331; ve *Yol, Gerçek ve Yaşam* kitabında “Rab’de Sevinmek,” s. 100–110 [cep boy baskıda s. 134–148].

Tanrı insanlar arasında ayrım yapmaz. “Mesih’in dini, onu kabul edeni daha yüksek bir düşünce ve eylem düzlemine çıkarır, aynı zamanda da tüm insan neslini Allah’ın sevgisinin O’nun Oğlu’nun kurbanlığıyla satın alınmış nesnelere gibi takdim eder. Zengin ve fakir, eğitilmiş ve cahil, İsa’nın ayakları dibinde sosyal sınıf ya da dünyasal üstünlük düşüncesi olmaksızın birleşir. Günahlarımızın bedenini deldiği Kişi’ye bakarken tüm dünyasal ayrımlarımız unutulur. Gökte çokça yüceltilmiş olan Kişi’nin özverisi, tenezzülü ve sonsuz merhameti, insan gururunu, kendini beğenmişliğini ve toplumsal sınıfını utandırıp alçaltır. Saf, lekelenmemiş din, göksel ilkelerini gerçekle kutsal kılınmış olanların tümünü birliğe getirmesiyle gösterir. Herkes, kanla satın alınmış canlar, kendilerini fidyeye kurtararak Allah’a kazanmış olan Kişi’ye bağlı olarak toplanır.”—Ellen G. White, *Gospel Workers [Müjde İşçileri]*, s. 330.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Pazar gününün dersine verdiğiniz cevapları derste tartışın.
- ❷ Yukarıdaki Ellen White alıntısında, uygulansa aile yaşantılarımızda devrim yaratacak hangi ilkeleri bulabiliriz?
- ❸ Yerel kilisenin yeni kuşak imanlıları yetiştirmede ne kadar başarılı oldu? Kilisenize bu önemli görevde yardımcı olmak için sınıf olarak ne yapabilirsiniz?
- ❹ İmanı başka bir nesle aktarmaya çalışmanın zorlukları neler?
- ❺ Yaşadığınız kültür aile yaşamını hangi şekillerde iyi yönde, hangi şekillerde kötü yönde etkiliyor?

Tanrı için bir Güç Merkezi

Andrew McChesney tarafından yazılmıştır.

Yaşlı bir adam, Delsie Knicely'nin Batı Virginia'daki aile marketine bir taleple geldi. "Bu Şabat seni kilisede görmek istiyorum" dedi.

Delsie gitmek istemiyordu. Yedinci Gün Adventist Kilisesi'nde büyümüş ve Adventist okullarına gitmişti. Ama kiliseyi bir yetişkin olarak terk etti, evlendi ve çiftlik ürünleri, erzak ve motorlu testereler satan bir mağaza açtı.

Yine de, çocukluğundan beri tanıdığı bu adamı, Kester Erskine'yi, açıkça reddetmek istemedi. Kester her Şabat ailesinin çiftliğine gelirdi ve onu ve 11 kardeşini, bagajları da dahil olmak üzere, arabaya doldurup kiliseye götürürdü.

Şimdi Kester marketinde duruyor ve davetine bir yanıt bekliyordu.

"Uygun kıyafetlerim yok" dedi Delsie.

Kester sonraki hafta yine geldi, ve Delsie başka bir bahane sundu.

"Tamam, hasta olmadığım zaman giderim" dedi.

O Cuma, ciddi bir kan pıhtılaşması sebebiyle hastaneye kaldırıldı. Bu onu korkuttu ve kiliseye gitmemek için sağlıklı bir mazeret olarak kullanılmamaya karar verdi.

Delsie taburcu olduktan iki hafta sonra Kester, elinde "Ulusal Pazar Yasası" adlı, Şabat'ın nasıl Pazar günüyle değiştirildiğini anlatan bir kitapla mağazada belirdi.

Delsie, öğleden sonra Adventist pastör A. Jan Marcussen'in 94 sayfalık kitabını, sayfalarını işaretliyerek okudu. O akşam kitabı bir daha okudu ve sonraki gün üçüncü kere okudu. Kendi kendine dedi ki, "Ben Adventist kilise okuluna ve akademisine gittim ve bunların hepsini biliyorum. Neden kiliseye gitmedim?"

"Yeterli bir sebep bulamadım" dedi Delsie Adventist Misyonu'na. "Böylece, kiliseye gittim ve o günden beri hiç Şabat kaçırmadım."

Bugün 63 yaşındaki Delsie, dinçliğiyle ve yüzünde sürekli gülümsemesiyle, Tanrı için bir güç merkezi. 2015 Onüçüncü Şabat Sunuları'yla finanse edilen eyalet genelinde düzenlenen evangelistik kampanyadaki dizi de dahil olmak üzere birçok evangelistik buluşmayı yönetti. Ayrıca binlerce Kutsal Kitap yazışması incelemesi yaptı ve birçok kişi onun etkisi ile vaftiz oldu.

Delsie, Tanrı'nın kesinlikle bir mizah anlayışının olduğunu söyledi. Kiliseye giyecek hiçbir şey olmadığını iddia ettiğinden bu yana, gardrobuna ağzına kadar dolmuştu.

"Tanrım, o zamandan bu yana bir sürü iyi kıyafetim olmasını sağladı," dedi.